

NORSK LOVTIDEND

NY REKKE FOR 1945

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 13

Utgitt 13 september

1945

Innhold.

Side

Skr.	om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Vågå	133
»	om føreseigner for oppkreving m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn	134
»	om bandtvang for hund når bufe beiter i Gildeskål	135
»	om at en del av okkupasjonslovgivningen skal opphøre å gjelde	135
Res.	om gjenoppretting av lovlige forhold i forsikringsvirksomheten	136
»	om endringer i reglementet for fangst av bardehval og spermhval m. v.	136

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

27 aug.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Vågå herredstyre, Opland fylke, 28 juli 1945 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenliknet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. For jordstyret

27 aug. utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den innføres og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

3 sept.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

I samhøve med mellombels lov frå 10 juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. provisorisk anordning frå 12 juni 1945, vert fastsett slike

Føreseigner for oppkreving m. m. av omsetningsavgift på pelsdyrskinn.

1. Ved sal av pelsdyrskinn som det er lagt avgift på, skal avgifta vera betalt til Omsetningsrådet når skinnnet vert levert frå norsk auksjon til kjøparen eller når skinnnet vert utført. Ved sal frå produsent direkte til personleg forbrukar skal produsenten betala inn avgifta til Omsetningsrådet før skinnnet vert levert forbrukaren.

Kjøparen eller den som tek imot skinnnet til reing eller annan handsaming, har plikt til å sjå etter at avgifta er betalt. Dersom ho ikkje er betalt, vert også kjøparen eller den som har teke imot skinnnet til reing eller annan handsaming, ansvarleg for avgifta.

Ved utførsle av pelsdyrskinn skal tollverket hava prov for at avgifta er betalt eller for at skinnene er kjøpt over norsk auksjon. 3 sept.

Ved omsetning over norsk auksjon vert avgifta kravd opp av auksjonen som er ansvarleg for ho.

2. Produsenten har plikt til å gjeva Omsetningsrådet melding om skinn som han vil sende til omsetning over utenlandsk auksjon. Samstundes skal han gjeva opp kva desse skinna er verd og betala inn avgiftsumen. Omsetningsrådet kan krevja skinna framsynte og lata dei verta verdsette med endeleg verknad for avgiftsumen. Syner det seg etter auksjonsoppgjerdet at produsenten har betalt for høg avgift, kan han få avgiftsumen retta når han legg fram slike prov som Omsetningsrådet krev.

3. Omsetningsrådet kan med godkjenning frå departementet gjeva nærmare reglar om innbetalinga av avgifta og om kontroll med at avgifta vert betalt.

Omsetningsrådet eller den det gjev fullmakt fører kontrollen med avgiftsinnbetalinga og har rett til å gjera seg kjent med oppgaver og bokføring som vedkjem omsetninga av pelsdyrskinn hjå alle som er ansvarlege for at avgifta vert betalt.

4. Det er satt straff for brot mot desse føresegnene.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes vedtak av 7. august 1945 av Gildeskål herredstyre, Nordland fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund på strekningen Seljeset—Oterstrand i Gildeskål herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal allikevel ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

3 sept.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26. januar 1945 § 1 nr. 2, første punktum, jfr. kongelig resolusjon av samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i henhold til den nevnte anordning, har departementet bestemt at følgende bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 15. september 1945:

5 sept.

1. Forordning av 18. april 1941 om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker.

2. Forordning av 24. desember 1941 om rasjonalisering av pelsdyralet.

5. sept. 3. «Lov» av 25 juni 1942 om navnet på fagskoler i landbruk.
 4. «Lov» av 15 april 1943 om endring i forordning av 18 april 1941 om forbud mot å føre ut hester fra enkelte fylker.
 5. «Lov» av 13 mai 1943 om salg og utleie av hester.
 6. Forordning av 3 juli 1943 om salg og utleie av brukshest.
 7. Forordning av 6 desember 1944 om avlevering av sølvrevskinn.
 8. Midlertidig «lov» av 15 februar 1945 om ransaking for å hindre ulovlig tilegnelse av varer m. v. og rasjoneringslegitimasjoner.
 Videre er det med hjemmel i samme bestemmelser fastsatt at
 9. «Lov» av 20 april 1944 om endring i lov om postvesenet av 8 juni 1928 skal opphøre å gjelde fra 1 oktober 1945.

7 sept. **Kongelig resolusjon om gjenoppretting av lovlige forhold i forsikringsvirksomheten.**

I.

Provisorisk anordning av 24 november 1944 om endring i provisorisk anordning av 26 februar 1943 om gjenoppretting av lovlige forhold i den offentlige tjeneste i Norge får anvendelse på forsikringsinnretninger som drives av private, herunder generalagenturene for utenlandske selskaper som driver forsikringsvirksomhet her i landet i samsvar med bestemmelsene i kap. 10 i lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911.

II.

Anordningen får dog ikke anvendelse på begravelsskasser, sykekasser eller slike livsforsikringselskaper som er grunnet på gjensidighet som omhandlet i forsikringstilsynslovens § 115, og heller ikke på gjensidig husdyrforsikringselskap, gjensidig selskap til forsikring av båter og mindre fartøyer, fangstredskaper eller sjøfolks utrustning og gjensidig brannforsikringsforening som omhandlet i § 116.

III.

Sosialdepartementet eller den dette gir fullmakt, bemyndiges til å treffe de avgjørelser som er nevnt i provisorisk anordning av 24 november 1944 § 2, annet ledd, § 4, annet ledd, § 6, annet og tredje punktum, og § 8, annet punktum.

7 sept. **Kongelig resolusjon om endringer i reglementet for fangst av bardehval og spermhval m. v.**
 I medhold av lov om fangst av hval av 16 juni 1939 foretas i ovennevnte reglement av 1 september 1939 følgende endringer:

§ 6 skal heretter lyde så:

7 sept.

§ 6. Flytende kokeri som har vært nyttet til opparbeiding av bardehval sør for 40° sørlig bredde må ikke brukes på noe annet felt for 12 måneder etter utløpet av sørhavs sesongen.

§ 2 skal for sørhavs sesongen 1945—46 lyde så:

§ 2. Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til å fange eller opparbeide bardehval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde unntatt i tiden fra 24 november 1945 til 24 mars 1946, begge dager medregnet. Opparbeiding av hval som er fanget før utløpet av sesongen, kan fullføres etter at denne er avsluttet.

Det er forbudt å nytte flytende kokeri eller hvalbåt knyttet til dette til fangst eller opparbeiding av knølhval i noe farvann sør for 40° sørlig bredde i tiden 1 oktober 1945—30 september 1946.

Bestemmelser om endr. i forskrifter om omsetning og bruk av smørstater brønserl	140
Skr. om bortfæll av okkupasjonslovgivning m. v.	140
» om bandtvang for hund og katte biter i Sør-Rana	143
» om fiskeregler for Åker	143
» om ny byplan m. v. for Lillestrøm	144
Prov. anordn. om fullbyrdelse av straffer tvangsarbeid	144

Kongelig resolusjon om gjenanføring av normalt tid 21 aug.
1 oktober 1945.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 i punktum oppheves slovs av 7 september 1944 om gjenanføring av normalt tid vinteren 1944-45 — også innholdende bestemmelser for sommertid 1945 — fra 1 oktober 1945 kl. 3 morgen, regnet etter sommertid. Den fra 2 april 1945 gjeldende tidsregning (sommertid) faller hermed bort og på nevnte tidspunkt blir de offentlige ur å stille tilbake 1 time, dvs. fra klokken 3 til 2. Av de dobbelte timer 1 oktober 1945 fra klokken 2 til 3 morgen blir den første time å benevne som 2 A, 2 A 1 minutt osv. til 2 A 59 minutter, den annen time som 2 B, 2 B 1 minutt osv. til 2 B 59 minutter.

Forskrifter om tildeling av sukker til bifør og 4 sept.
om avlevering, omsetning og rasjonering av honning.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

(Fastsett av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14 maj 1917 om foranstaltninger til å sikre og oppe landets forsyning med livsforbrødsvarer m. v. og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.

§ 1. Sukker til bifør kan bare anvises til burahtere som overfor forsyningsnemnda forplikter seg til å overdra honning til den mot-